

עמת (חיפה) 43329-09-24 - מדינת ישראל נ' עאטף ח'ליל

עמ"ת (חיפה) 43329-09-24 - מדינת ישראל נ' עאטף ח'לילמחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 43329-09-24

מדינת ישראל

נגד

עאטף ח'ליל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[17.09.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה [מ"ת 33365-09-24] במסגרתה הורה בית המשפט על הטלת תנאים מגבילים בעניינו של המשיב.
2. בקצרה ייאמר כי נגד המשיב הוגש כתב אישום בו מיוחסת למשיב עבירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר. על פי כתב האישום, ביום 5.9.24 הסיע המשיב בשעות הבוקר 5 תושבי הרשות, שאינם מורשים להיכנס לישראל או לשהות בה.
3. עוד בטרם הוגש כתב האישום שוחרר המשיב בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא בבית אביו (וזאת עד יום 13.9.24) וכן ערבויות כספיות. עם הגשת כתב האישום הוגשה על ידי העוררת בקשה להותיר את התנאים המגבילים על כנם, ולהורות כי המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח 2 מפקחים, תוך מתן ערבויות צד ג', חתימה על התחייבות עצמית, וכן פסילת רישיון הנהיגה עד תום ההליכים.
4. בדיון בפני בית המשפט קמא טענה ב"כ המבקשת כי מדובר בעבירה הטומנת סיכון פוטנציאלי לביטחון המדינה. המשיב הודה בחקירתו כי הוא עוסק למחייתו בהסעת עובדים משטחי הרשות, וכי לטענתו שאל את הנוסעים אם הם מחזיקים בהיתר והם השיבו לו בחיוב - אך המשיב לא בחן את ההיתרים.
5. ב"כ המשיב טען כי למשיב עומדת טענה של טעות במצב הדברים. הנוסעים ברכבו של המשיב החזיקו בהיתרים, אם כי מדובר בהיתרים המאפשרים את שהייתם באזור תעשייה יו"ש - מדובר במי שעברו בדיקה ביטחונית. יש בכך כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, נוכח התנהלותו הלכאורית.
6. עוד במהלך הדיון בפני בית המשפט קמא נחקרה ערבה נוספת (אמו של המשיב).

7. בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה לביסוס אשמתו של המשיב. נקבע כי תנאי השחרור נועדו לתת מענה למסוכנות - מניעתן של עבירות נוספות. נקבע כי אין הצדקה למעצר בית, וכי ניתן לנקוט באמצעים דרסטיים פחות. משכך, הורה בית המשפט קמא כי הערובה הכספית שהופקדה (בסך ₪ 10,000) תמשיך לשמש כערובה להבטחת תנאי השחרור, כי על המשיב להפקיד ₪ 5,000 נוספים, כי המפקחים שחתמו על ערבות צד ג' בשלב המעצר טרם הגשת כתב האישום - ימשיכו לשמש כערבים, ואליהם תצטרף גם אמו של המשיב. עוד נקבע כי למשיב יותר לנהוג ברכב, אך נאסר עליו להסיע תושבי רשות - בין אם בידם אישורי כניסה לישראל ובין אם לאו.

מכאן הערר.

8. לטענת העוררת, אין בתנאים שנקבעו כדי לתת מענה לחשש להישנות עבירות מצדו של המשיב. עוד נטען כי בית המשפט קמא לא דן והכריע בשאלת עילת המעצר ועוצמתה, ולא קבע דבר לעניין מסוכנותו של המשיב. נטען בנוסף כי לא היה מקום להסתפק במגבלה של איסור הסעת תושבי רשות, וכי היה מקום להורות על פסילת המשיב מלנהוג עד תום ההליכים נגדו.

9. ב"כ המשיב סומך את ידיו על החלטת בית המשפט קמא. נטען כי האיזון שנערך על ידי בית המשפט קמא - ראוי. נוסעי הרכב הציגו בפני המשיב היתרי כניסה, אך בסופו של יום התברר כי ההיתרים מוגבלים ואינם מתירים כניסה לשטחי מדינת ישראל. מדובר במסוכנות נמוכה. אין מקום לפסול את המשיב מלנהוג עד תום ההליכים נגדו - מדובר בנהג הסעות, וזו פרנסתו. הוא נעדר עבר פלילי.

10. בתום שמיעת טיעוני הצדדים נטלתי לעיוני את תיק החקירה. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה נחה דעתי כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ומשכך הרי שדין הערר להידחות.

11. נקודת המוצא לדיון היא כי בידי המבקשת ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב. כך קבע בית המשפט קמא, לאחר עיון בתיק החקירה, ואין בפני כל השגה או הסתייגות על קביעה זו. אציין למען הסר ספק כי נטלתי לעיוני את תיק החקירה, ואני סבור, לאחר עיון בו כי צדק בית המשפט קמא גם בהערכתו כי בידי העוררת ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה לביסוס אשמתו של המשיב.

12. מטבע הדברים, עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים נושאת עימה סיכון פוטנציאלי לביטחון הציבור. הדברים נכונים ביתר שאת בתקופה בה אנו מצויים, מאז ה- 7.10.23. הדברים אינם דורשים ביאור או הרחבה. על פניו, נראה כי המשיב מלמד על עצמו, בהתנהגותו, כי מעשיו מסכנים את שלום הציבור. הדברים נכונים ביתר שאת נוכח העובדה כי מדובר במי אשר עובד לפרנסתו כנהג הסעות, והסיכון כי יחטא פעם נוספת בהסעת שוהים בלתי חוקיים - הוא סיכון מוגבר.

ועדיין - התנאים המגבילים נועדו לתת מענה לעילת המעצר ולעוצמתה. יש לזכור בהקשר זה כי המשיב נעדר הרשעות קודמות.

13. מקובלת עליי קביעת בית המשפט קמא לפיה ניתן לנקוט באמצעים דרסטיים פחות ממעצר בית, כדי למנוע הישנות עבירות. ואכן, נראה כי אין הכרח במעצר הבית כדי להשיג תכלית של מניעת או הקטנת הסיכוי להישנות עבירות נוספות. בית המשפט קמא מצא את נקודת האיזון בדרך של ביטול מעצר הבית, הוספת הפקדה כספית, וכן איסור על הסעת תושבי הרשות ברכבו [זאת, מן הסתם, נוכח המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, וטענת ההגנה כי בדק את שאלת ההיתרים שהחזיקו הנוסעים, אך טעה לסבור כי הנוסעים ברכבו מחזיקים בהיתרים המאפשרים את שהותם במקום בו הסיע אותם].

14. לטעמי, התנאים המגבילים שהוטלו בהחלטת בית המשפט קמא - מאוזנים, נותנים מענה ראוי למסוכנות הנשקפת מהמשיב ולחשש להישנות עבירות מצדו. אני דוחה לפיכך את הערר.

תיק החקירה יוחזר לידי העורר בתיאום עם המזכירות. ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.